

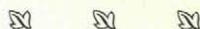
uitzondering eens niet het geval, dan hebben we als staatsburger in ons land nog grote rechten. Niet alleen in Schoorl streeft het Staatsbosbeheer naar een wijze van terreinbehandeling, waardoor herstel van flora en fauna mogelijk wordt.

De moderne bosbouw schenkt in de laatste tijd grote aandacht aan de plantensociologie, aan de natuurlijke verandering van de begroeiing in een terrein. In ons klimaat beweegt zich die verandering in de richting van een bos. Men bestudeert nu, hoe deze verandering versneld en door de mens begunstigd kan worden.

De eenvormige dennenbossen, welke de grond verzuren, zullen op grond van deze wetenschap vermengd worden met loofhout.

Waar de bosbouw met deze nieuwe wetenschap op goede voet staat, is er voor ons natuurliefhebbers geen reden zo scherp daar tegenover te staan als de heer Schermer doet. En het Staatsbosbeheer bij Schoorl verdiende deze critiek pas in de laatste plaats. Ik raad de heer Schermer aan eens kennis te maken met de bedrivers van de door hem gesignaleerde „natuurvernieling” en met hun inzichten en bedoelingen en hij zal op de duur een ander standpunt innemen.

C. SIPKES.

Volksnamen van planten. In Vlaanderen behoren onder 't volk tal van Varensoorten tot de Flora diabolica. Zie daaromtrent *Is. Teirlinck, Flora diabolica*, blz. 40—41 en 85. *L. L. de Bo, West-Vlaamsch Idioticon*, dl. I, blz. 281 noemt de *Polypodium vulgare* (= Eikvaren) duivelspluim, duivelsplume. Ook bij *Dodonaeus* (Ed. 1644), blz. 756b, wordt deze plant met den duivel in verband gebracht.

Dat ook in Noord-Nederland verschillende Varenen tot de Flora diabolica gerekend moeten worden, blijkt duidelijk uit 't feit, dat in de veenstreek ten Oosten van de Vecht in Utrecht b.v. in de omgeving van de Loenerveense en Loosdrechtse plassen o.a. de *Polypodium vulgare* en de *Polystichum Filix mas* door de arbeiders *duivelsveren* genoemd worden. Deze naam komt in 't Woordenboek der Nederl. Volksnamen van Planten (bewerkt door H. Heukels) niet voor.

Wie van de lezers van „De Levende Natuur” kent andere streken van ons land, waar deze naam voor een of meer Varensoorten gebruikt wordt? Voor mededelingen daaromtrent zal ondergetekende zeer dankbaar zijn.

Groningen, Nassauplein 1a.

CHR. STAPELKAMP.

Nogmaals **Roodborsttapuit.** 26 Jan. zagen we in Hoek van Holland een ♂ en een ♀ bij elkaar. 5 Febr. bij Overschie een ♀. Bij het nakijken van onze aantekeningen van vorige jaren, viel het ons op, dat we de roodborsttapuiten 's winters dikwijls in paartjes waargenomen hebben.

Blauwe Reiger. De twee reigers, die we reeds 12 Jan. in de kolonie van de R'damsche Diergaarde zagen, bleken bij nadere beschouwing toch oude vogels te zijn. 26 Jan. waren er 's morgens vroeg 11 reigers. Na dien datum nam hun aantal steeds toe.

Kievit. In Jan. en Febr. zagen we in de weilanden in de buurt van R'dam af en toe nog kieviten, meestal 2 tot 5 ex. te gelijk. 22 Jan. ongeveer 12 uur zagen we echter een troep van ± 40 kieviten, die tamelijk hoog in N. O. richting overvlogen.

A. VAN DEN OORD.
S. DE WAARD.

Wintervogels. Op 25 Januari j.l. waren we op het Oostzanergat bij Amsterdam. Tusschen de verdorde zulte scharrelde een *Zwart Roodstaartje* ♀ rond. Het beestje ging telkens op een stengel zitten en trilde daarbij op echte Roodstaartenmanier met zijn staart.

9 Februari j.l. vonden we aan het strand een *Ijsduiker* (natuurlijk was de kop gesneld). 't Beest was verder nog intact.

15 Februari j.l. hielden we een excursie langs Spaarndam naar Buitenhuizen. In het Spaarne zat een 5-tal *kuijeendjes*, 3 ♀ 2 ♂ en een groot aantal *nonnetjes* (een 8-tal ongeveer).

Bij Buitenhuizen werden we verrast door een troep van 5 Wilde Zwanen die statig achter elkaar naar het Zuiden koersten. Het was een prachtig gezicht, die groote witte vogels afstekend tegen de donkere lucht. De soort konden we niet vaststellen, daarvoor vlogen ze te hoog.

Haarlem, 17 Februari.

W. J. AKKERMAN,
TH. BELTERMAN.